merde puistawad. Seſt rohkeſt ſiginemiſeſt wõib tähändada, kuda ſe wõimalik on, et Hollandi rahwas ükſi igal aastal ligi kakſsada miljoni eeringid mereſt püab, mis läbi paljo inimeſi päätoitu leidwad ja pealegi rohked rahawara ſisſe tuleb.

Kes ei peaks ſeda kuuldes ſüdant wägewa ja helde Looja poole tõſtma, kelle targa ſeaduſe läbi ſeda otſata kalade hulka inimeste wõrkudesſe ja kätte juhatatakſe. Kui mitmeſuguste abidega peab Jſſand ala muret inimeſe loomade päätoidu päraſt! Kõik mered, järwed ja jõed peawad omalt kohalt kümneſt andma, misga inimeſed oma kõhtu täidawad.

Kuis kihiſewad laiad mered,
Kus määratumad looma pered,
Kui ſundmas mere-kuningas.
Hulk kalad kuulwad t e m a eale,
Ja rutwad tõrkumata teele;
Ehk ſurm kül ees neid tautamas.
Ka laewad leidwad teejälge,
Kus Jſſand weele tulewälge*)
Seal ilma meres ſünnitas.

Kõik loomad lootwad Sinu peale,
Mis meres, maal ehk õhulgi
Sa kuuled nende palwe eale
Ja kingid toitu kõigile.

Jah wägew ja helde on Looja! Ta hüüdis tähteſi taewa
Ja näitas, kus kellelgi paik.
Need hiilgawad kõrgel kui käünlad ja juhiwad laewa,
Kui merel ööde pime ja waik.

*) Kes „M a a- ja m e r e-p i l d i d“ lugenud, ehk tuletawad ſiin meele, et lõunepool Ilmameres ööſel weſi kui tuluke läigib.

Ta käskis eeringi hulka: „Nüüd peate teed ettewõtma,
Ja kaugele, tundmata raeadelle tõtma!“
Oh, langegem Jſſanda ſuurusſe ette,
Kes wägewam on, kui meie ſulgem mõtte.

Ka meid armuline Jſſand, karastad Sa nende määrato hulkade läbi, mis mere rüppes kihiſewad. Ka meie kaſuks ja tulluks läkitad Sina igal aastal eeringid teele ja juhatad ſilgud meie ranna ligidalle. Se läbbi annad Sa waestelle ja rikastelle, alamatelle ja kõrgematelle mõnuſat toidu wara. Wõtkem ſiis helduſe andeid tännuga wasta, ja ärge unnuſtagem ial neid armo andeid, mis Looja tarkus meile on ſünnitanud.

Siit kõwerduſeſt tõtame jälle ſõa-jutuſtuſelle tagaſi. Eſiteks tahame ſilmawaatmiſt Inglismaale wiſata ja lühidelt ſõawastawalmiſtamiſi tähele panna, mis ſiin igaskohas — wõib ütelda — Kalewi poea rammuga — toimetati. Kõigis ſadamates katſuti hoolega ſõalaewu läbi, kohendati ja parandati mis ial wigane leiti ja täideti ſiis moona ja ſõariiſtadega pika teekäigi tarwis, et kelleſtki punduſt ei pidand tulema. Uued laewad, mis poolel tööl, tehti kiireſt walmis, ſenni kui meiſtrid teiſi jälle ehitama hakaſiwad. Otſata paljo rauda walati wormides ſuurtükideks ja nende kuulideks, ehk moondati püſſideks ja mõõkadeks, ſenni kui ſuured waabrikud ööd ja pääwad ühte ruhku püſſirohtu walmiſtaſid. Lühikeſe aea päraſt oli üks oſalt purjetaw, ſuurem oſalt auruſt aetaw mere ſõawägi laenete pinnal kuikumes,

Maa-rahwa Kasuline Kalender 1857, lk. 33